

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 763. Pavli Pap. Annus 7. Const. Copron. Imp. Annus 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

IESV CHRISTI Annus 763.

PAULI PAP. Annus 7. CONST. COPRON. IMP. Annus 23.

I. XLII

SEPTINGENTESIMVS sexagesimus tertius adfeli an- S Nus prima Indictione signatus, quo Stephanus Martyr calumnijs preflus, multaq; percellus, exulare iubetur. Sed quomodo ista fe habuerit, exacte sunt referenda; ac primum quod ad tempus spectat, diligenter eius ratio habenda est. Cum enim anno quadragesimo nono eiusdem Stephani eius exilium contigisse, martyrius Acta testatur, heretice incidisse tempore belli cum Seythis, nempe Bulgarijs, in hoc anno id oportuit euenisse, quod quadragesimus enim nonus hic fuit annus gratie eiusdem Stephani, que natum vidimus, cum S. Germanus creatus est Constantinopolitans Episcopus, anno Redemptoris septingentesimo decimo quarto, sed hoc anno idem bellum Bulgaricum accidisse, Theophanes auctor est.

II. BELLVM BVLGARICVM BENE CONFECTVM. CALVMNIARVM LIBELLVS ADVERSVS S. STEPHANVM COMPOSITVS.

Hoc namque anno prima Indictione, septimo Kalendarum Iulij, Imperator em Constantinum ad bellum profectum tradit, vicisq; Bulgarios, atq; de iisdem reduntem Constantinopolim egredie triumphantem; quum ingratus pinguis hostias litavit fatans; nam inter alia eundem sanctissimi virum Stephanum post multa ludibria relegauit. Cum enim calumniarum libellus aduersus eundem sanctum opera Callisti Patricij, Sergijque memochi confectus esset, tum ad Imperatorem agerent in causis miserum. Quid illic ipse, nec inter hac & Ceteros non scripsit per militem quendam ad Imperatorem, quatuor Sythiarum locum abator, libellum mittens. Ille igitur lecti cursum in fura, eu accipiens, ac leuente iam in vincula habens, ad Antiochum, qui vicariam ipsi in vrbis gubernatione operam nauabat, et solam qua primum scribit hoc exprolo.

III. SATELLITES PERVADENT MONASTERY MONIA LIVM.

ad monasterium illud, quod ad Auxentij montis radices situm est, summa alevitate persequere. In eo enim quodam Invenimur sancti sub pietate uti prae extra dignus; quia in vrbis, cui nomen Anna est, assumptam, per publicos equos, quum celebrant ad vas mitte.

IV. ANNA CVM THEOPHANO MITTITVR AD IMPER.

Ille igitur sceleratus Regis sceleratior Praefectum simulat, litteras accepit, militum agmine ductus, ad monasterium profectus, ac factas illas mulieres, tertio die laudes Deo canentes offendit. Confestim itaque milites, quibus ipse septem erat, gladius stringunt, ac Christi signata circumdant. Ita diuina laudatione incedit, et clamo compressa, Christi famula quia fugerent non habentes, partim in tra sacri altaris cancellos sese praeiunt ab obelam partim venientium divina mensa populum subibunt, partim ad montem excurrere tentabant, sed ab venientibus illis per demum venientibus. Quorum impetum domus illius Praefecta, Abbatis illa videlicet, nonnumquam ignorans, etenim in sua cella quiescebat, mulier atate quidem provecuta, ceterum in perseverantibus laboribus vegeta, introitus animo ad ad eos egreditor, atque: Quid perperat in (inquit) cum Christi signa sitis? Quid in mulieres divinis cultus consecratas, quae vrbis vrbis inuicem villam inferre in animo habuerint, impetum fecerunt?

CVRSTIO HABETVR DE ANNA.

Hi autem veneranda illius annis libertatem summopere admirantes atq; eam Ant sitem esse intelligentes, insolentibus illi impetu suo flatum in dixerunt mortuo, non sine quodam pudore ac reuerentia leniter ad eam bu verbu vtuntur: Annam Stephanus amantissimam nobis de de. Hoc enim Imperatoris edictum poscit. Ipsa autem eam protinus ac quamdam alteram cum ea nomine Theophanem accersens: Abite, inquit, ad Imperatorem, ac prudenter ipse respondete. Ceterum quoad eum fieri poterit, providendum vobis est, ne per findem aliquem in praedam incidatis. Postquam ite res admissa sunt, atque ille eas adesse compertit, distinguit ab invicem mulieres, ac deinde accit am Annam ad hunc modum affatur.

Mihi quidem nullo modo omnino dubium est, quoniam ea omnia vera sunt, quae de te ad me perlatas sunt. Ceterum eo te acceri volo, ut in quibus libere ac summo a omni dissimulatione, causa detegatur, nam quomodo passio proffigitor ille ac sceleratus hinc te ad duxerit, et bonorum tuorum possessionem relinquit, et patrem tuum nobilitatem pro nihilo ducere, ac demum hanc tenenturam

vestem induere. Persequitur videlicet, et quomodo ad illam sortis abuteretur. Verum quid tandem in ea palustris persequitur, ut tu in eam fructum incidere?

At casta illa mulier, in primis ha verba audita: Alfi Imperator, ut hac de causa patens opes abierim, atque exortum omnem exuerim, ut omnino in unum hunc libellum in primis unde loquar, auerentur inquam suam sit, ut perperam, nec eundem sub labijs eorum. Tu igitur corpus meum in teo quatuor, ro, quo, verberibus exercueris: nihil aliud quam tuam, ac vita sospitet ex Anna audire, quomodo vrbis est. Iamque & ipsum vrbis hunc esse, animae, iura saltem atq; profectum habes.

Obvignat ad haec Tyrannus, hanc hanc, et quae tibi facta carnis summopere, lina manam dignum, ut di in me et in parricidens, ac dexteram meam in aeternum teneas, hanc quidem sedulo in ostro inder, ipsum autem causam meam licet episcopante in domum reueri. Quo etiam vt reat, non fuit in a magno Stephano cancella exposit.

At vero Imperator nonnullis id, esse et eam reuerentia bello, Constantinopolim redit, ac primum ad eum in unum de publicis in vrbis administratione laborantibus, sedulo in ostro inder, ipsum autem causam meam licet episcopante in domum reueri. Quo etiam vt reat, non fuit in a magno Stephano cancella exposit.

Hec vt pra Anna auduit, nihil aliud quam verba imperatoris esse dicens, brevis respondens dicit, hoc vrbis imperatoris Deo voluntas fiat. At Imperator cum agnoscere huiusmodi caute palatij carcerem postred, mani coherere, ut quae in unum volebat, per suam esse coherere: non an eam in unum coherere, sedulo in ostro inder, ipsum autem causam meam licet episcopante in domum reueri. Quo etiam vt reat, non fuit in a magno Stephano cancella exposit.

Ad qua cum casta illa mulier, animo quem negotiatio profectum ad Chr. si exemplum dicitur, Tyrannus audis meam praedile cogitans, ac inuenticem eam, qua publica amercione, sedulo in ostro inder, ipsum autem causam meam licet episcopante in domum reueri. Quo etiam vt reat, non fuit in a magno Stephano cancella exposit.

Vi autem eam verberibus multitudine in primis, in palatium se abdidi, eam in vno quodam vrbis inuoluit, hinc iudens, et quod pra, ut omni corpora car a sequestratum. Quid postea de Anna factum sit, nihil amplius scire, quod res Stephani intentus: ibi quidem diem clausit, et Martyre digno puramus. At quod terrabile Deo iudicium fuit in ancilla illam, Anna dominus fac calumniarum inferente, in idem auctor narrat in fine: Nec veritas quidem illa ancilla, quae sancta vrbis & hanc suam accipiens, in fuit Dei iudicij esset. Nam cum in vno in unum ad tale domum

fabulam detestari, in vno in unum ad tale domum

Cum autem Imperator ea

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

in vno in unum ad tale domum

scilicet ad tua servitium pedes... quoniam... quod... quia... quare... quoniam... quod... quia... quare...

Annal. Ecl. Tom. 9.

scilicet ad tua servitium pedes... quoniam... quod... quia... quare... quoniam... quod... quia... quare...

Nec vero subdolum Tyrannum hoc... quod... quia... quare... quoniam... quod... quia... quare...

Annal. Ecl. Tom. 9.

XII. GEORGII FACIENSIS MONACHI.

IMP. TOR. VIL. DE RI. PHILO. TA. AC. PIVE. 17. 11. 22.

NOTVM. SECTA. CIV. ME. IN. THIA. TE. V. R. IN. CL. TVR.

N. 17.

XX. Sed quoniam monstruosa portenta futurorum malorum praesentia ostentata diuinitus ad compendendam praesentem impietatem, Theophanes qui edocet, ita narrat: *Actum anno a kalendis Octobris factum est gela magnum et a-*

dispartem, quam ipsa integra accepit corpora: siquidem ut taceamus de ceteris: ipse Gorgonij corpus usque hodie reconditum habetur in Basilica Vaticana in Consecratione S. Gregorij Papae. Porro qui hae, de translatione tradunt, habent repositum Gorgonium in Garzia, Nabonem in Illirico, & Nazarium in conuio Lorcham. Verum Nabors & Nazarij sacras reliquias pluribus in locis iam diuante fuisse diuisas atque honorifice collocatas, alibi diximus in Notis. Quo igitur tempore Sancti etiam cultus perfidia Imperatoris in Oriente tantopere libefactur, in Occidente & apud Italos & Francos (ut vides) & apud Hispanos etiam magis negligere floruit, ut quae dicta sunt de reliquijs sancti Vincentij Martyris, late ostendunt.

IESU CHRISTI Annus 765.

PAULI PAP. ANNO 9. CONST. COPR. IMP. ANNO 24.

SERTINGENTESIMVS sexagesimus quintus Redemtoris annus vertitur, Indictione tertia inchoata, quo Imperator Constantinus octavo exaltatus in monachos Orthodoxos ob cultum sanctorum imaginum, reuocatus ab exilio, sanctum Stephanum Confessorem ex insula Proconeso, vltimum de eo sumpturum supplicium. Quod ad tempus spectat, errare videtur Theophanes, dum habet hoc anno ablatum ipsum a monasterio Auxentiaoi montis, & Constantinopolim ductum ad martyrium consummandum. Ceterum eius martyrij Acta habent, hoc anno, post huiusmodi scilicet ab exilio esse Stephanum reuocatum Constantinopolim, martyrium vero post annum ab eodem conuictum. Quae autem occasione idem Imperator eum reuocandum putarit, ex eisdem Actis quam sincerissime scriptis accipies: Accidit enim, vltimum ingentia in dies ab eo miracula, edita noscerentur, quod ab illis mirum in modum ciuilem Imperatoris reuelaretur impietas, ipsi enim medio tollendi pessimum homo pessimum consilium inijt. Sic enim per eum diuinitus ostensa lignis rudi populo qui nesciret litteris, concenterare, facta aperte significauit, penes quos vere esse Fides Carbolica. Quid enim aliud vera miracula quam vox Dei coelitus clamans, ac comprobans ex eis Fidem, cum eiusmodi gratia negata sit semper haereticis, vt vera miracula possent edere.

I. STEPHANVS IN IMP. AYOCA TPA CON STANTINOPOLIM

III. Ingentem hoc fecerat esse locutionem, ita vt fontem referentem idem tradit, signaq; de caelo visa, adeo vt vltimum in nomine dicit homines exillimarent. Sed solus Imperator ex tot prodigijs non solum nullum esse confessorum vtilitatem, sed in deterijs prolapsus, quem agglabat in animo Nestorianismum propalare studens, illius primo Constantini Patriarchae in aures ingessit, sed ab eo repulsus, quia iam a proposito haereticis diuulgata, rursus nimirum frustra in alios laboraturum, si ipsum, de quo adeo bene mortetur, Constantinum adeo auctum inuocit, sed audi. Tunc copiam Imperator accessit Patriarchae. *Actus huiusmodi: Mox quid vos ledet, si haec cum exierit, & inuestigat, ut ad illud complexus ait: Miferere domine, ne ad inuestigandum tuum veniat seruis istis. Nomen vides qualiter disuulgatum & mathematice Nestorianismum in ecclesia Christi ostendit: Ita deserte vultus interrogat, verum vsque ad se ferens, haec verba illis cum videret non recipi quod proposuisset, proteritiam simulauit.*

Vales in Constantino (quod itidem superius dictum est) apud vili in Leone eius parente, negatorem & ipsam fuisse Christi diuinitatis, vt intelligas per quos diabolus haereticum aduersus imaginem in medium protulit, adeo vt tantum ostenderet vnde originem duxerit, & per quos primum fuerit promulgata, hoc fit eam plenissime consuetudine, quod impossibile fuerit, vt Spiritus sanctus ipse ostendat, qui Christi essent diuinitatis negatores. Discepulis postea quos sint emulati nostri temporij Nouatores in sacris imaginibus hostes & in monachos intensissimi, nempe Constantinum Copronymum facem omnium Rebellissimorum Imperatorum & tu prudens disce discipulis tuis imitari.

IESU CHRISTI Annus 764.

PAULI PAP. ANNO 8. CONST. COPR. IMP. ANNO 24.

CHRISTI Redemptoris sequitur annus septingentesimus sexagesimus quartus Indictione secunda notatus, quo cum iam Italia in creberrimis Gallijs, per sanctissimum Pontificem Paulum plurima Sanctorum corpora esset euecteterijs in Vrbem translata, eorum cupiditate Franci Sanctorum cultus studiosissimi, mittunt Legatum suum ad eum Pontificem, rogantes vt aliqua ex Sanctorum corporibus recens inuentis darentur in Gallias transferendis. Functum tradit hac legatione Crodogundum religionis summa vltim Metensem Episcopum, quae accepit ab eo corpora sanctorum Martyrum Gorgonij, Nabors, & Nazarij. Verum potius discretus ex

At quoniam succint tanta illa Stephano signa edita, quorum fama peruenerit Constantinopolim, atque adeo ipsum exagitantem Imperatorem, iam audi; atq; prius ac eius vna in dicto toto illo bicinio in columna transfictos. *Prinde autem inquit ad eum: Ita si magno conseruata vita laborasti, non peridum inijt, ita seipsum ad haereticos quibusque, certum huiusmodi debet, non seculi vtilitatis ac si certamen esse scitum inijt, itaque vult ostendere, vt vna cum atate laboris quoque non in remedia conuulset. Quam ob causam diuina quoque in aulorum gratia ipsi insula, atq; in tabernaculo operi admittit esse, ut extrin. Ceterum enim quidam iuxta illam Evangelium a uisitate clauis, ad eum adijt, suppliciter, castum vult vna cum patre filio mittens, lucet quoniam vobis non expectat, aliquid sibi dari rogabat. Ipse autem, vt quomodo se atque humiliter de se sentiret, quoniam detestabat. Cum vero ille populum in flaret, & stultum ad eum inquit in Deum habes, si magno ipsum cultor es, inuenit ad eum aliquid multa cond. tam in polidit, nec inuente. Vix haec dicit, cum ille aperit os suum, at purgata ea, quae magis esset et at, coritate, latum ai. lucem certone ambulabat, & stultum, cum exceptis et at, nuntiant a Stephano editi. Atq; hoc primum & maximum in ea insula beati vna in aulorum editi.*

II. VITTE SS. IMAGI NYSIUS IN IMP. AYOCA TPA CON STANTINOPOLIM

Alterum autem atque ex postremum, quomodo hanc se in vrbem ad inferos ceteri debet: huiusmodi fuit. Formis in eum hanc abijt, locum in quo Gorgonij dicitur, sicut et at nouerit a magno honore dicitur. Quo secum assumpto mater, in insulam profecta est. Vt autem ipse adnotat vna in insulam vel saltem

III. CASPVS CUS IVL

ARREPTI TIVS CV LAVIVL

